

Jeg kan altsaa i det Hele taget i den Henseende slutte mig til Lovforslaget, ogsaa til den nye Bestemmelse, der er kommen ind i § 4, hvor man jo vil træffe almindelige Bestemmelser med Hensyn til Brødsalg. Den gaar jo ganske simpelt hen ud paa, at det paa alt Brød over 2 Pd. skal være kjendeligt, baade hvor stor Vægt det har, og hvem der har bagt det. Det er vistnok en Foranstaltning, som er i høj Grad i Befolkningens Interesse og ikke kan volde Bagerne nogenjombest Gene. Det er ganske vist, at der sælges Brød, som siges at have den og den Vægt, men noget Andet bliver det, naar det bestemt er forekrevet, at Brødet skal holde den og den Vægt, og det skal staa derpaa, saa vil der være større Opfordring for Befolkningen til at se, at den virkelig faar den Vægt, som er lovet. Det har sin store Betydning; thi der gaar Meget i Svang paa den Maade, at der sælges undervægtige Ting. Varer, som ere opgivne til 1, 2 eller 3 Pd., mangle ofte adskillige Kvint, altsaa Procent i Vægten, og det er en Fordel, som Forhandlerne tilegne sig paa en aldeles ulovlig Maade, en Fordel, som selvfølgelig kan være meget betydelig. En anden Foranstaltning, som ogsaa er truffen i Paragraphen, er den, at hvad der f. Ex. ikke er rent Rugbrød, skal mærkes som Blandingsbrød. Det er ogsaa Noget, som jeg kun kan glæde mig over i høi Grad. Selvfølgelig kan Blandingsbrød være særdeles godt, fuldt saa nærende og sundt som Brød, bagt af en enkelt Kornsort; men hvis man falbyder det af den Grund, at det har været billigere at indblande et andet Stof, og man saa udgiver det for rent Brød, saa er det selvfølgelig forkasteligt. At komme dertil, at Blandingsbrød kun kan sælges under Mærke af Blandingsbrød, er vistnok en heldig Foranstaltning. Det turde forresten ogsaa gjælde om mange andre Varer. Det er nutildbogs ingenlunde ualmindeligt, at mange Varer siges at være og sælges for noget Andet, end de i Virkeligheden ere, idet der er iblandt dem andre Ting. Saaledes sælges der meget Kunstsmør, uden at det bemærkes, at det ikke er Kosmør. Ganske i Almindelighed kan der ikke indvendes Noget mod, at der sælges andet Smør end Smør af Komæll. Jeg vil endog ogsaa paaftaa, at Kunstsmør ofte kan være bedre end Smør af Komæll, naar dette er godt og vel renset, medens Kosmørret er slet og harft, som det jo i mange Tilfælde er. Der kan ikke erindres Noget mod, at man sælger denne Vare, naar man bemærker, hvad det er, man sælger. Forøvrigt veed jeg ikke rettere, end at der foreligger adskillige Grunde for, at det er ulovligt at sælge en

Vare, som er af sammensat Bestaffethed, naar man ikke bestemt angiver, hvorledes den er sammensat, eller Sammensætningen repræsenterer noget Andet end det, den udgives for. Forjaaviddt det er Tilfældet, behøver man ikke udtrykkelige Lovbestemmelser i saa Henseende, naar man er sikker paa at kunne ramme disse Tilfælde. Jeg skjønner ikke rettere, end at det foreliggende Lovforslag med de Endringer, det har modtaget, i en meget betydelig Grad imødekommer de Anskuelser, der have været fremsatte i Folkethinget tidligere, og de Ønsker, som have været fremsatte om at faae denne Sag fremmet. Lovforslaget tager naturligvis Mere med, end man har tilbudt sigst her, men det er efter min Mening nødvendigt ikke at give en Lov, i Kraft af hvilken man ikke er istand til virksomt at føre Kontrol. Det er i og for sig beklageligt, at man skal gribe ind i disse Forhold, men finder man det overhovedet nødvendigt, tror jeg ikke, man kan forlange Mindre med Hensyn til Kontrollen, end der er forlangt i dette lille Lovforslag. Jeg skjønner saaledes ikke rettere, end at Lovforslaget vil være istand til at afhjælpe et virkeligt Savn i vor Lovgivning, og jeg haaber derfor, man maa se det fremmet og vedtaget.

Brandes: Jeg tror ikke, at det ærede Medlem, der nu satte sig, kan være meget sikker paa, at hans Haab ikke vil blive skuffet. Jeg tror ogsaa, det er en feilagtig Forudsætning, naar det ærede Medlem gaar ud fra, at Lovforslaget i en særlig Grad imødekommer de Ønsker, der ere fremsatte i denne Sag. Dette Lovforslag er en gammel Bekjendt, og i den Form, hvori det foreligger, er det omtrent forelagt, hver Gang det er kommet fra Regjeringen, men det er altid bragt i en hel anden Form fra Folkethingets Side. Det Afgjørende for Folkethinget var jo dog det, om det Laboratorium, der tænkes oprettet, var midlertidigt eller permanent. Det var det, Thinget stod paa, at det Afgjørende var, om vi skulde have et Laboratorium eengang for alle fastslaaet, eller vi skulde have et midlertidigt, og det, som blev tilbudt herfra, var et Laboratorium paa tre Aar. Nu er det mærkværdigt at høre det ærede Medlem udtale, at der er saa særlig Trang til at faae dette Tilsyn med Levnetsmidler istand, thi hvis det var Tilfældet, er det mærkeligt, at den høitærede Justitsminister, i den næste Aar, der er hengaaet, siden dette Lovforslag første Gang blev fremlagt, har kunnet nøies med slet Intet istedetfor det, der er tilbudt. Det forekommer mig ved en Betragtning fra Sagen selv, uden Hen-